

VEERKRACHT DOOR DE OGEN VAN JONGEREN

PAO Level Up – Den Haag Zuidwest

Participatief Actie Onderzoek | Jongeren als mede-onderzoekers

*“Wat vaak wordt gezien als niet-weerbaar,
is vaak een andere vorm van **veerkracht**.”*

ALLIANTIE
SOCIALE
SAMENHANG
& PARTICIPATIE

NATIONAAL
PROGRAMMA
ZUIDWEST

DE HAAGSE
HOGESCHOOL

JUNIOR PARTICIPATIEF ACTIE ONDERZOEKERS

Den Haag Zuidwest

**Melih Firat
Arslan**

**Rokaya
Rahmany**

**Chaima
Nimar**

**Amalina
Ben Moussa**

**Ayman
Mohammadi**

**Layla
Samir**

**Ayman
El Allaoui**

**Amira
El Azzouti**

**Amir
El Youssefi**

**Sophia
Baba**

**Ouiam
Lamsaad**

**Soufyan
Boulakjar**

**Amin
El Allaoui**

**Lyla
Lahri**

**Lina
Tahboun**

**Anas
Tikhsi**

**Jabir
Zakouri**

**Rida
Mohammadi**

**Ikram
Aamran**

**Yassir
El Yandouzi**

PAO LEVEL UP – DEN HAAG ZUIDWEST

Veerkracht & weerbaarheid door
de ogen van jongeren

Wat wij zien als stilte, is vaak een luide vorm van bescherming.

WAAROM DIT TRAJECT?

We moeten begrijpen wat we niet zien.

Misinterpretatie

Hulpverleners en beleid begrijpen het 'niet vragen om hulp' vaak verkeerd.

Onzichtbaarheid

Problemen blijven onder de radar totdat het escaleert.

De Stem

Alleen jongeren zelf kunnen uitleggen hoe veerkracht in hun wijk echt werkt.

PARTICIPATIEF ACTIE ONDERZOEK (PAO)

Onderzoek met jongeren, niet over jongeren.

Eigenaarschap

Jongeren als mede-onderzoekers en experts.

Leefwereld Centraal

Vanuit hun taal, hun regels en hun vertrouwen.

Leren door doen

Inzichten die direct toepasbaar zijn voor beleid en praktijk.

CONTEXT DEN HAAG ZUIDWEST

Een omgeving waar druk en loyaliteit regeren.

- **Complex opgroeien:** Hoge druk om te presteren in een omgeving met veel uitdagingen.
- **Gezinsdynamiek:** Ouders werken hard en offeren zich op; kinderen voelen de plicht om terug te geven.
- **De paradox:** De wijk vraagt hardheid, thuis vraagt zachtheid, het systeem vraagt openheid.

DE KERN VAN HET PROBLEEM

Jongeren in Zuidwest vertonen gedrag dat door professionals wordt gelabeld als 'niet weerbaar' of 'moeilijk bereikbaar'.

Maar is dat wel zo? Of kijken wij verkeerd?

DRUK VANUIT OUDERS & FAMILIENAAM

Presteren is geen individuele keuze, maar een familieplicht.

- **Ouders cijferen zich weg** voor de toekomst van hun kind ('Dit doen we voor jou').
- **Jongeren** voelen zware verantwoordelijkheid om ouders niet teleur te stellen.
- **Falen** = schade aan de familienaam en eer.

PRESTEREN = EER & REPUTATIE

Alles wat je doet, straalt af op je familie.

- Het hooghouden van de eer is een dagelijkse taak.
- Mislukking komt emotioneel keihard binnen (boosheid, teleurstelling).
- Angst voor negatieve beeldvorming blokkeert het delen van zorgen.

BUITENKANT VS. BINNENKANT

Wat aan de buitenkant onverschillig lijkt,
is van binnen vaak overlevingsdrang.

MISLUKKING & EMOTIONELE IMPACT

Als het misgaat, richt de frustratie zich naar binnen.

- Veel piekeren en boosheid op zichzelf.
- Soms uit dit zich in agressie, terwijl de oorzaak onmacht is.
- Angst om de 'investering' van de ouders teniet te doen.

WAAROM HULP VRAGEN ONVEILIG VOELT

Hulp vragen is geen zwakte, maar een risico.

- ✦ Angst dat informatie bij ouders terechtkomt.
- Ouders hebben vaak zelf al genoeg problemen (overbelasting).
- Het beschermen van ouders gaat vóór het eigen welzijn.

DE CIRKEL VAN SOCIALE CONTROLE

Vertrouwen is extreem kwetsbaar in Zuidwest.

- 'Roddels' reizen sneller dan hulp.
- Eerverlies in de wijk = eerverlies thuis.
- Vriendschappen zijn belangrijk, maar zelfs daar is voorzichtigheid nodig.

DE ROL VAN THUIS

Steun is vaak non-verbaal: 'Gewoon er zijn'.

STEUN

- ◆ Samen eten, grapjes maken, normaliteit (geen zware gesprekken).
- Realiteit: De druk van de wijk blijft, ook als het thuis onveilig is.

RISICO

- ◆ Jongeren zonder veilige thuisbasis dragen een dubbele last.

**“Hulp vragen voelt niet
als een oplossing. Het
voelt als het falen van je
familie.”**

CONCLUSIE: EEN NIEUW PERSPECTIEF

Wat wij zien als gebrek aan weerbaarheid, is vaak veerkracht.

Oud Frame

Ze praten niet,
dus ze zijn niet
gemotiveerd.

Nieuw Frame

Ze zwijgen om hun
familie te beschermen.
Dat is volhouden.

Inzicht: Veerkracht zit hier niet in 'praten', maar in 'doorgaan'.

DE MISMATCH: SYSTEEM VS. LEEFWERELD

SYSTEEM

- Gericht op praten & analyseren.
- Verwacht een concrete hulpvraag.
- Focus op het individu.

LEEFWERELD

- Praten is onveilig (schaamte/eer).
- Focus op het collectief (familie).
- Overleven door stil te zijn.

AANBEVELINGEN VOOR DE PRAKTIJK

Aansluiten bij de leefwereld vraagt om een andere taal.

Herken stilte

Zie zwijgen niet als onwil, maar als zelfbescherming.

Vraag anders

Vraag niet 'Wat is er mis?', maar 'Wat helpt jou nu om vol te houden?'

Relatie eerst

Werk vanuit vertrouwen, zonder druk om te 'moeten' praten.

AANBEVELINGEN VOOR BELEID

Ruimte maken voor cultuur en context.

Ouders zorgvuldig betrekken

Wees voorzichtig; betrekken kan soms onbedoeld schade aanrichten.

Culturele modellen

Gebruik kaders (zoals Piramide van Pinto) om wij-cultuur te begrijpen.

Structurele samenwerking

Blijf jongeren inzetten als experts, niet als doelgroep.

WAT BETEKENIT DIT VOOR ZUIDWEST?

Een brug slaan tussen de 'harde' straatcultuur en de 'zachte' hulpverlening.

Beter begrip:

Minder minder pretatie
misinterpretatie van
gedrag door
professionals/scholen.

Erkenning:

Jongeren voelen zich
gezien in hun
loyaliteitsconflict.

Verbinding:

Het dichten van de
kloof tussen systeem
en leefwereld.

WAT IS NU NODIG?

Van inzicht naar actie.

Implementeer
deze inzichten in
trainingen voor
professionals.

Creëer plekken
waar 'niet praten'
ook oké is (non-
verbale steun).

Blijf investeren in
de vertrouwensband
met de sleutelfiguren
in de wijk.